

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. avgust 2014. god.
Br.ref.: RK 696/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br.

KI117/12, KI118/12, KI119/12, KI121/12, KI124/12, KI125/12

Podnosilac

Fatmire Berisha, Musa Pllana i Ismije Pllana, Vesel Bardhi, Ramë Berisha i Dragica Stanojević

Ocena ustavnosti presude Opštinskog suda u Vučitrnu Republike Kosovo, C.br. 215/06, od 3. jula 2006. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahteve su podneli sledeći podnosioci:
KI117/12 Fatmire Berisha, sa prebivalištem u Mitrovici;
KI118/12 Musa i Ismije Pllana, sa prebivalištem u Vučitrnu;
KI119/12 Vesel Bardhi, sa prebivalištem u Vučitrnu;
KI121/12 Ramë Berisha, sa prebivalištem u Vučitrnu;
KI124/12 Dragica Stanojević, sa prebivalištem u Vučitrnu, i
KI125/12 Zlatana Nikić, sa prebivalištem u Vučitrnu.

Osporena odluka

2. Podnosioci se u zahtevu žale na neizvršenje presude Opštinskog suda u Vučitrnu Republike Kosovo C. br. 215/06 (u daljem tekstu: Opštinski sud u Vučitrnu) od 3. jula 2006. god., koju su podnosioci zahteva primili neutvrđenog datuma.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti neizvršenja gore navedene presude Opštinskog suda u Vučitrnu.

Pravni osnov

4. Zahtevi su zasnovani na članu 113.7 Ustava, članu 47.2 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Podnosioci su svoje zahteve podneli između 20. novembra 2012. god. i 31. decembra 2012. god.
6. Dana 1. januara 2013. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI117/12, imenovao sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI117/12, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 19. aprila 2013. god., Osnovni sud u Vučitrnu (u daljem tekstu: Osnovni sud) je obavešten o zahtevima.
8. Dana 16. januara 2013. god., predsednik Ustavnog suda je doneo odluku (KI117/12, KI118/12, KI119/12, KI121/12, KI124/12 i KI125/12) o spajanju zahteva.
9. Dana 22. novembra 2013. god., u skladu sa pravilom 37. Poslovnika o radu, Sud je obavestio podnosiocima zahteva o spajanju zahteva.
10. Podnosioci zahteva nisu podneli nikakav prigovor na odluku o spajanju zahteva.
11. Dana 11. februara 2014. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Podnosioci su bili zaposleni u Društvenom preduzeću "Çyçavica" do 1992. god.
13. Prema podnetim dokumentima, na osnovu presude Opštinskog suda u Vučitrnu C. br. 215/06 od 3. jula 2006. god., DP "Çyçavica" u Vučitrnu je naloženo da im

vрати sva prava na plate za period od 1992. do 1999. godine sa kamatom od 4,5% godišnje, počev od 29. juna 2005. god. pa do konačne isplate svim podnosiocima zahteva. Pošto protiv presude nije uložena nijedna žalba, odluka je postala pravosnažna 15. septembra 2006. god. Međutim, ista nikada nije izvršena.

14. Podnosioci su poneli zahtev Opštinskom sudu u Vučitrnu za izvršenje prethodne presude Opštinskog suda C. br. 215/06 od 3. jula 2006. god.
15. Dana 5. oktobra 2006. god., Opštinski sud u Vučitrnu je odlučio o izvršenju presude C. br. 215/06 od 3. jula 2006. god. (npr. odluka E. br. 845/06 od 5. oktobra 2006. god., u slučaju prvog podnosioca Fatmire Berisha). Račun DP "Çyçavica" je blokiran, a "Novoj Banci Kosova", Filijala u Vučitrnu, je naloženo da isplati podnosiocima navedeni iznos zajedno sa određenom kamatom.

Navodi podnosioca

16. Podnosioci zahteva tvrde da su radili u DP "Çyçavica" u Vučitrnu do 1991. godine, kada su ih srpske snage prinudno udaljile sa posla i diskriminisale.
17. Podnosioci tvrde da su im povređena njihova prava zagarantovana Ustavom, jer oni imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP "Çyçavica" kao neku vrstu nadoknade za njihove plate u periodu od 1991. godine do 1999. godine.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud primećuje da kako bi bio u stanju da sudi u vezi sa žalbom podnosilaca, potrebno je da prvo ispita da li su oni ispunili uslove prihvatljivosti, određene Ustavom, i dalje navedene u Zakonu i u Poslovniku o radu.
19. Što se tiče zahteva podnosilaca, Sud se poziva na pravilo 36 (3) h) koje propisuje: *"Takođe, zahtev nije dopustiv za razmatranje i u sledećim slučajevima, kada zahtev nije ratione temporis u skladu sa Ustavom."*
20. Kako bi mogao ustanoviti vremensku nadležnost Suda, od suštinskog značaja je precizno odrediti, u svakom posebnom slučaju, tačno vreme navodnog mešanja. Na taj način, Sud mora uzeti u obzir i činjenice na koje se žali podnosilac zahteva i obim ustavnih prava koja su navodno bila povređena (vidi, *mutatis mutandis*, presuda Velikog veća Evropskog suda za ljudska prava, u slučaju *Blečić protiv Hrvatske*, zahtev br. 59532/0, od 8. marta 2006. god., stav 82).
21. Sud primećuje da se podnosioci zahteva žale zbog neisplaćivanja plata za period od 1992. do 1999. godine. U tom smislu, podnosioci tvrde da je došlo do povrede zbog neizvršenja presude Opštinskog suda u Vučitrnu C. br. 215/06 od 3. jula 2006. god.
22. To znači da se navodna povreda prava podnosilaca zagarantovanih Ustavom, desila pre 15. juna 2008. god., tj. dana kada je Ustav stupio na snagu i od kog dana Sud ima vremensku nadležnost.

23. Pored toga, u vezi sa slučajevima presuđenim od strane Suda u pogledu obustave izvršnog postupka, a posebno u vezi sa slučajem br. KI 08/09, Nezavisni sindikat radnika Fabrike čelika – IMK Uroševac, presuda od 17. decembra 2010. godine, Sud smatra da se na osnovu podnesenih dokumenata i okončanih postupaka ovaj zahtev razlikuje od gore navedenog slučaja.
24. Sud ističe da je on zapravo nadležan za razmatranje činjenica u konkretnom slučaju u pogledu njihove usklađenosti sa Ustavom, samo u onoj meri u kojoj su one nastale nakon stupanja na snagu Ustava. Ipak, Sud može da uzme u obzir i činjenice koje su nastale pre stupanja na snagu Ustava u onoj meri u kojoj se može smatrati da su one stvorile situaciju koja se produžava posle tog datuma ili da mogu biti važne za razumevanje činjenice nastalih posle tog datuma.
25. Kao što je prethodno navedeno, u konkretnom slučaju situacija se razlikuje od slučaja br. KIo8/09, Nezavisni sindikat radnika Fabrike čelika – IMK Uroševac, presuda od 17. decembra 2010. godine. Naime, Sud primećuje da podnosioci nisu uložili nikakav napor za izvršenje njihove presude, jer su oni čekali šest godina pre nego što su Sudu podneli svoje zahteve. Čak i pod pretpostavkom da podnosioci nisu imali delotvorna pravna sredstva kako se navodi, Sud primećuje da su oni bili obavješteni mnogo ranije od novembra – decembra 2012. godine, tj. perioda u kome su oni podneli svoje zahteve, za razliku od podnosilaca zahteva u slučaju KIo8/09 koji su svoj zahtev podneli 3. marta 2009. godine, tj. u roku od 4 meseca od dana stupanja na snagu Zakona o Ustavnom sudu, kao što je propisano u članu 56 (Prethodni slučajevi).
26. Pored toga, podnosioci su trebali ubedljivo da ukažu na to da je postojao stalan i konkretan napredak u toku proteklih deset godina, koji bi mogao da opravda kašnjenje u podnošenju zahteva Sudu.
27. Iz toga proizilazi da zahtev podnosilaca nije *ratione temporis* u skladu sa odredbama Ustava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, i pravilima 36. (3) h) i 56 (2) Poslovnika o radu, dana 11. februara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku strankama i da je objavi u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani